Statens Helsepersonellnemnd - HPN-2007-17

Myndighet	Statens Helsepersonellnemnd - Vedtak.
Dato	2007-04-24
Doknr/publisert	HPN-2007-17
Stikkord	Tilbakekall av autorisasjon som tannlege - rusmiddelmisbruk. Helsepersonelloven § 57.
Sammendrag	Nemnda kom til at vilkårene for å tilbakekalle klagerens autorisasjon som tannlege var oppfylt. Klageren hadde over lengre tid vært avhengig av alkohol og legemidler i gruppe A eller B. Hvorvidt klageren kunne anses å ha vært beruset også under yrkesutøvelsen, fikk ikke avgjørende betydning. Hans omfattende misbruk av alkohol og legemidler utgjorde i seg selv en betydelig fare for kvaliteten og sikkerheten i helsetjenesten og var derfor ikke forenlig med forsvarlig yrkesutøvelse. Det forhold at det ikke forelå opplysninger om pasientskader eller feilbehandlinger på grunn av klagerens misbruk, var dermed ikke avgjørende for nemndas vurdering. Erfaringsmessig tar det lang tid å komme ut av et rusmiddelmisbruk og igjen bli skikket for yrket. Klageren hadde gått til behandling for sitt rusmiddelmisbruk og opplyste å ha vært rusfri noe tid. Rusfrihet var imidlertid ikke tilstrekkelig dokumenter til at man kunne fastslå at klageren ikke lenger hadde et problem med rusmiddelavhengighet, og det ville da innebære en for stor risiko for pasientene om man ikke fratok klageren hans autorisasjon. Helsetilsynets vedtak ble stadfestet.
Saksgang	Saksnr.: 07/17.
Parter	A, født 0.0.1944.
Forfatter	Nina Mår, Helene Braanen, Aase Tidemann, Elisabet E. Romøren, Gro Zanussi, Gjertrud Wauters.

SAKEN GJELDER: Klage over tilbakekall av autorisasjon som tannlege, jf helsepersonelloven § 57.

SAKENS BAKGRUNN: Statens helsetilsyn tilbakekalt xx. xx 2006 klagerens autorisasjon som tannlege. Begrunnelsen var at klageren ble funnet uegnet til å utøve tannlegeyrket forsvarlig på grunn av bruk av alkohol, narkotika eller midler med lignende virkning.

Vedtaket ble påklaget xx. xx 2006. Helsetilsynet fant ikke grunn til å omgjøre vedtaket og oversendte saken til nemnda for klagesaksbehandling xx. xx 2007. Klageren møtte og avga forklaring for nemnda.

KLAGEREN har anført at vedtaket er for strengt.

Han har vist til at hans rusproblem ikke har hatt konsekvenser for hans arbeide. Han har aldri vært ruspåvirket på arbeid og han har i løpet av sine trettiseks år som tannlege ikke fått pasientklager. Han har ikke tidligere vært i konflikt med tilsynsmyndighetene, og har også for øvrig en plettfri vandel og god sosial status.

Han har på eget initiativ gitt avkall på retten til å forskrive legemidler i gruppe A og B.

Han har videre søkt hjelp for sitt rusproblem på X behandlingssenter, der han var til behandling fire uker sommeren 2006. Han har vært helt rusfri siden 30. juli 2006 og siste gang han brukte alkohol var 11. mai 2006. Han har etter behandlingsoppholdet fortsatt med møter i anonyme alkoholikere og hyppige konsultasjoner hos sin fastlege. Klageren er villig til å inngå i et system for ruskontroll / dokumentasjon av rusfrihet, men er usikker på hvorledes dette skal gjennomføres.

Grunnlaget for tilbakekallsvedtaket er etter klagerens mening mangelfullt og til dels uriktig. I epikrisen fra Y sykehus var opplyst at han «ble innlagt pga bevissthetstap med forbigående taleproblem, relatert til alkoholkramper». Dette er etter klagerens syn direkte galt, tilstanden skyldtes blodmangel pga blødende mavesår. Utspørringstesten fra X behandlingssenter burde ikke vært tillagt så stor betydning da den inneholder for mange usikkerheter og bygger på uklare svar og også gale svar. Det var også galt å legge vekt på observasjoner og subjektive rapporter fra en indremedisiner ved Y sykehus som ikke hadde noen bakgrunn for å uttale seg om hans arbeidssituasjon.

Klageren har anført at han ikke har blitt tilstrekkelig hørt i saken og ønsket å møte Helsetilsynet.

Han har også vist til de store konsekvenser tap av autorisasjon vil få for han. På grunn av hans alder, 62 år, er et lengre avbrudd i virksomheten utenkelig, og tilbakekallet vil føre til at hans tannlegevirksomhet må nedlegges. Han mener også tapet vil være en sosial katastrofe for han og hans familie.

Klagen er utdypet i advokatfullmektig Cs brev av 13. april 2007.

STATENS HELSETILSYN fant ikke at det i klagen fremkom opplysninger som tilsa en omgjøring av vedtaket. Tilsynet har bemerket at klageren ble tilbudt et møte, men ikke ønsket dette. Den rusfrie periode klageren har vist til var etter Helsetilsynets vurdering for kort i forhold til rusmisbrukets art til at den kunne tillegges avgjørende vekt i denne saken. For øvrig forelå det ikke tilstrekkelig dokumentasjon på rusfrihet, da det ikke forelå noen tester som bekreftet dette.

NEMNDAS BEMERKNINGER:

Spørsmålet for nemnda er om klageren er uegnet til å utøve virksomhet som tannlege forsvarlig på grunn av bruk av alkohol, narkotika eller midler med lignende virkning, jf helsepersonelloven § 57.

Nemnda har kommet til at det er tilfelle.

Det fremgår av epikrisen fra Y sykehus datert 24. juli 2006 at klageren har et «*kjent alkohol og tablettproblem med flere følgetilstander, traume, pankreatitt, epileptiske anfall.*» Hvorvidt det var mavesår eller alkoholproblem som var den bakenforliggende årsak til sykehusinnleggelsen 13. juli 2006, er etter nemndas syn uten betydning. Under oppholdet på sykehuset ble det avdekket at klageren hadde et rusmiddelmisbruksproblem. Han brukte ti tabletter Paralgin forte daglig og virket tydelig ruset, også ifølge forannevnte journalnotat. Blant klagerens eiendeler ble det funnet flere brett med Sobril og Paralgin forte. Nemnda finner ikke grunn til å betvile riktigheten av observasjonene og journalnedtegnelsene gjort av lege B.

Av vurdering fra X behandlingssenter datert 31. juli 2006 fremgår at klageren det siste året har drukket alkohol hver dag, tilsvarende fire liter øl. Han har også brukt Sobril og Paralgin forte fast de to siste årene. Det fremgår videre at bedømmelsen etter ICD-10 diagnosekriterier viser at klageren har avhengighet av alkohol,

bezodiazepiner og opiatderivater med fysiske tegn. Nemnda finner ikke grunn til å betvile riktigheten av opplysningene i behandlingssenterets vurdering, og har lagt avgjørende vekt på disse.

Klagerens fastlege D har i brev av 27. august 2006 uttalt at klageren har hatt et alvorlig rusproblem, med alkohol og tabletter, Paralgin forte og Sobril.

Nemnda legger etter dette til grunn at klageren over lengre tid har vært avhengig av alkohol, opiatderivater og benzodiazepiner. Slik rusmiddelmisbruk er ikke forenlig med forsvarlig utøvelse av tannlegeyrket.

Etter nemndas syn kan det, sett hen til klagerens omfattende misbruk, stilles spørsmål ved om ikke klageren må antas å ha vært beruset eller sløvet under utøvelse av sitt yrke. Hvorvidt klageren kan anses å ha vært ruset også under yrkesutøvelsen, får imidlertid ikke avgjørende betydning for nemndas vurdering. Etter nemndas syn utgjør klagerens omfattende misbruk av alkohol og vanedannende legemidler i seg selv en betydelig fare for kvaliteten og sikkerheten i helsetjenesten, og er derfor ikke forenlig med forsvarlig utøvelse av tannlegeyrket. Ved denne vurderingen har nemnda sett hen til sikkerheten for fremtidige pasienter. Bruk av rusmidler fører generelt til at funksjoner som konsentrasjon, koordinasjon, hukommelse, kritisk sans og problemløsende evner kan svekkes. Det forhold at det ikke foreligger opplysninger om pasientklager eller feilbehandlinger på grunn av klagerens misbruk, er dermed ikke avgjørende for nemndas vurdering.

Vilkårene for tilbakekall av klagerens autorisasjon som tannlege er etter dette oppfylt, jf helsepersonelloven § 57. I de tilfelle vilkårene for tilbakekall anses oppfylt, må det også foretas en vurdering av om tilbakekall *skal* foretas.

Det er en grunnleggende forutsetning for å kunne utøve virksomhet i helsetjenesten at allmennheten har den nødvendige tillit til dem som utøver slik virksomhet og til helsetjenesten som sådan. Tannlegeyrket krever en særlig grad av allmenn tillit. Pasientene skal kjenne seg trygge på at de får forsvarlig behandling og omsorgsfull hjelp. Klagerens misbruk av rusmidler er egnet til å svekke tilliten både til klageren som helsepersonell og til helsetjenesten generelt.

Erfaringsmessig tar det lang tid å komme ut av et rusmisbruk og igjen bli skikket for yrket. Klageren har opplyst at han har vært rusfri siden 30. juli 2006 og ikke har brukt alkohol siden 11. mai 2006. Han har fremlagt resultat av rusmiddeltesting som viser rusfrihet på prøver tatt 14. mars og 3. april 2007. Etter nemndas vurdering har klageren ikke dokumentert rusfrihet over en tilstrekkelig lang periode. I de fleste tilfeller kreves dokumentert rusfrihet over en periode på minimum to år før helsepersonell som har misbrukt rusmidler igjen kan anses skikket til å utøve sitt yrke.

Nemnda mener klagerens autorisasjon skal tilbakekalles og har ved denne vurdering lagt vekt på hans massive misbruk av alkohol og legemidler og på at rusfrihet ikke er tilstrekkelig dokumentert. Etter nemndas vurdering kan man i dag ikke med sikkerhet fastslå at klageren ikke lenger har et problem med avhengighet av rusmidler og det vil da innebære en for stor risiko for pasientene om man ikke fratar klageren hans autorisasjon.

Tap av autorisasjon er etter nemndas vurdering ikke et uforholdsmessig inngrep i klagerens tilfelle, og det er heller ikke aktuelt å vurdere mindre inngripende tiltak. Selv om tilbakekall av autorisasjon er et inngripende virkemiddel, som vil innebære at klageren ikke kan arbeide som tannlege, tilsier hensynet til tillit og kvalitet i helsevesenet at klagerens autorisasjon tilbakekalles. I forhold til denne vurderingen vil nemnda bemerke at hensynet til det enkelte helsepersonell er av underordnet betydning.

Til klagerens anførsel om at han ikke er blitt hørt personlig vil nemnda bemerke at han fikk tilbud om møte med Helsetilsynet i brev av 19. september 2006, men avslo i telefonsamtale med Helsetilsynet 26. oktober 2006. Klageren har møtt personlig i Statens helsepersonellnemnd og fremlagt sin sak der. Det foreligger således ingen saksbehandlingsfeil idet det ikke er brudd på forvaltningsloven § 11 d om muntlig konferanse.

Klagen har etter dette ikke ført fram og det påklagede vedtak stadfestes.

Vedtaket er enstemmig.

Nemnda utelukker ikke at klageren kan få ny autorisasjon som tannlege på et senere tidspunkt dersom han iverksetter ytterligere tiltak for å dokumentere rusfrihet over en lengre periode og for øvrig anses skikket for yrket.

KONKLUSJON:

Statens helsetilsyns vedtak av xx. xx 2006 stadfestes.